

Ryypäsin minäkin muinoin,
naukkaelin nuorukaisna
toisten poikien parissa,
kera kasvukumppanien.
Vartuin sitten vanhemmaksi,
vaan eipä vähennyt viina.
Otin moukut maanantaisin,
tiistaisinkin tissuttelin,
kaljoittelin keskiviikot,
torstaitkaan ei jääneet ilman.

Paukut nautin perjantaisin,
lauantaisin vain löhösin
aikamoisessa hönössä,
olin sairas sunnuntaisin,
miltei martona makasin.

Hyvin mulla maksa kesti,
vatsa terveenä kukoisti,
pontevasti hakkas pumppu,
kesti liikalääkityksen,
kesti juomat, kesti ruoat,
kesti pitkät valvomiset.
Olin kuulu jo kylillä,
että jaksan juovuksissa
muita poikia paremmin.
Pyörittelin piiat kaikki,
kaikki naiset naurattelin.
Tytöt nautti tanssistani,
neiet polkasta pitivät.

Sietänyt ei arka sielu
pitkään sellaista menoa.
Kymmenkunta hauskaa vuotta
veressäni juoksi viina,
kalja virtasi kovasti.
Heräsivät vastavoimat
kateelliset kolpakoille,
viholliset viinaksille.
Läträämisen loppu koitti,
päättös viikon juomingeille,
perin hauskalle ajalle.
Yöllä joskus yökkäsinkin
aatellessani eloa,
joka vei mun pohmeloihin,
poluille perin pahoille.

Ryypäsin minäkin muinoin

Kirjoittanut Kyösti Kettunen

Otan kyllä vielä joskus
pienen moukun partahani
muistoksi siitä ajasta,
jolloin läträsin rajusti,
olin oikein lysti veikko.
Lienee varmaan nyt paremmin,
tiedä häntä, mutta silti
nuoruusaikaa joskus muistan,
kaihoten ja kaipaellen
taaksejääneitä iloja.
Unhoitus ne peittää kohta.